

Arrest

nr. 51 611 van 25 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat W. GARDIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 7 juli 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 26 maart 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekende post d.d. 26 maart 2010 in kennis gesteld. Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, geboren op 3 augustus 1987 te Ditak in Armenië. U stelt Armenië te zijn ontvlucht om volgende redenen.

In februari en maart 2008 nam u in het kader van de presidentsverkiezingen deel aan enkele manifestaties in Artashat en Yerevan om uw steun te betuigen aan de kandidaat Levon Ter Petrosyan. Uw broer A.(...) (CGVS nr. 0914503) was ook een aanhanger van Levon Ter Petrosyan en nam ook tweemaal deel aan manifestaties. U noch uw broer waren voor deze tijd politiek actief. Door uw deelname aan deze manifestaties werd u enkele keren opgepakt door de politie. U werd meestal na een paar uur terug vrijgelaten, maar éénmaal werd u een volledige dag vastgehouden. Omdat de politie u bleef zoeken, ontvluchtte u Armenië.

Omstreeks 20 maart 2008 vertrok u samen met uw broer A.(...) met het vliegtuig van Armenië naar Moskou. U stelt dat u vervolgens 3 à 4 maanden bij uw oom in Moskou zou verbleven hebben. In Moskou kreeg u problemen met de Russische politie, die u en uw broer omwille van jullie politieke activiteiten zochten. U reisde op 4 juli 2009 met de auto van Moskou naar België, waar u op 7 juli 2009 toekwam. U vroeg dezelfde dag asiel aan.

Na uw vlucht uit Armenië, kwam u te weten dat uw vader op 21 januari 2009 is overleden. U stelt dat hij als gevolg van uw problemen door de politie werd vergiftigd.

B. Motivering

Hoewel u vreest in Armenië vervolgd te zullen worden door de Armeense autoriteiten omwille van uw politieke overtuiging, zijn uw verklaringen wat dat betreft helemaal niet geloofwaardig.

Ten eerste kunnen er een aantal flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw broer A.(...) worden vastgesteld. Zo verklaarde u dat u zelf 5 à 6 keer zou gearresteerd zijn door de politie (CGVS, p. 10). Uw broer vertelde echter dat u slechts 1 keer gearresteerd bent (CGVS A.(...), p. 8-9). U zei bovendien dat u voor maximaal 1 dag door de politie vastgehouden bent geweest (CGVS, p. 12), terwijl uw broer verklaarde dat u die ene keer voor 2 dagen had vastgezeten (CGVS A.(...), p. 9). Over het aanhouden van uw broer A.(...) door de politie, zei u dat u minstens éénmaal samen met uw broer door de politie bent gearresteerd (CGVS, p. 10). Uw broer stelde echter dat hij geen enkele keer werd aangehouden (CGVS, p. 7). Ook wat betreft uw verblijf en problemen in Moskou, zijn uw beider verklaringen tegenstrijdig. Zo duurde het verblijf in Moskou volgens u 3 à 4 maanden (CGVS, p. 8), terwijl uw broer het op 1 maand hield (CGVS A.(...), p. 10). U stelde dat het de Russische politie was die u in Moskou zocht (CGVS, p. 9), waar uw broer verklaarde dat het de Armeense politie was die naar u beiden op zoek was (CGVS A.(...), p. 10).

Ten tweede kan opgemerkt worden dat u er niet in slaagt om de chronologie van uw verhaal te doen kloppen. Volgens uw verklaringen verliet u Armenië omstreeks 20 maart 2008, om vervolgens 3 à 4 maanden in Moskou te verblijven (CGVS, p. 8). U beweert verder dat u Moskou verliet op 4 juli 2009 om op 7 juli 2009 in België toe te komen. Hoewel u, nadat u op de onmogelijkheid van deze chronologie werd gewezen, stelde dat u "misschien iets langer" in Moskou had verbleven (CGVS, p. 8-9), kan dit de chronologische lapsus van meer dan één jaar natuurlijk nooit verklaren. Het blijft dus nog steeds onduidelijk waar u gedurende de periode maart 2008 tot juli 2009 verbleven hebt.

Ten derde moet worden vastgesteld dat u de feiten waarop uw vrees steunt, namelijk de arrestaties door de politie ten gevolge van uw deelname aan manifestaties, op geen enkele manier aannemelijk kunt maken. Gevraagd naar hoe vaak u aan manifestaties deel hebt genomen, antwoordde u dat u zich dit niet kon herinneren (CGVS, p. 11). U herinnerde zich ook niet waar deze manifestaties plaatsvonden, behalve het feit dat het in de steden Arhashan en Yerevan was (CGVS, p. 11). U kon zich, op één uitzondering na, geen enkele datum van een manifestatie herinneren (CGVS, p. 11).

U legt ter staving van uw identiteit, die in deze beslissing niet betwist wordt, een militair boekje voor. Dit militair boekje ondersteunt uw asielrelaas echter niet, integendeel. Dit document, dat volgens uw verklaringen vermeldt dat u afgekeurd bent voor militaire dienst om medische redenen, werd immers uitgereikt op 16 februari 2009 door het militair commissariaat van Artashat in Armenië. Toen u geconfronteerd werd met uw eigen verklaring volgens dewelke u op dat moment in Rusland was, antwoordde u dat u deze medische afkeuring al veel eerder had gekocht en dat uw broer V.(...) u het document had nagezonden (CGVS, p. 5). Gezien op dit document expliciet uw handtekening staat vermeld en gezien de eerdere vaststellingen van uw ongeloofwaardigheid, kan deze verklaring niet volstaan. Deze vaststelling doet het Commissariaat-generaal vermoeden dat u in deze periode nog in Armenië bent geweest om dit document af te halen, wat de geloofwaardigheid van uw vrees totaal ondergraaft.

Uit bovenstaande vaststelling van de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, vloeit voort dat er aan de problemen waarop u zich baseert om asiel aan te vragen geen geloof kan gehecht worden. Dit betekent dat er aan uw verklaring als dat uw vader vermoord werd omwille van uw problemen, eveneens weinig credibiliteit kan toegekend worden.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name iemand die gewoon op enkele betogingen aanwezig was, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient er geoordeeld te worden dat er aan de feiten waarop u zich beroept om de vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen, geen geloof kan gehecht worden.

Volledigheidshalve dient hier aan toegevoegd te worden, dat in hoofde van uw broer Arhur eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen voor wat betreft de vraag naar bescherming onder de Vluchtelingenconventie of bescherming onder het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker geeft aan dat de verwerende partij zich volledig baseert op informatie uitgaande van de officiële autoriteiten die door onafhankelijke bronnen wordt tegengesproken. Volgens deze bronnen is er sprake van veel hogere aantallen arrestaties, gewonden en doden. De verwerende partij handelt naar het oordeel van verzoeker onzorgvuldig door dergelijke fel gecontesteerde informatie als basis voor de beoordeling te gebruiken. Bovendien dient er volgens verzoeker rekening te worden gehouden met het feit dat de vrije pers in het land sterk aan banden werd gelegd. Daarnaast meent verzoeker dat geenszins kan worden aangenomen dat de situatie op heden volkomen gestabiliseerd zou zijn. Verzoeker oppert dat er nog steeds hard opgetreden wordt tegen politieke dissidenten en sympathisanten van de oppositie lopen nog steeds het risico te worden gearresteerd. Verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij ten onrechte voorhoudt dat hij geen begin van bewijs zou bijbrengen van zijn problemen in Armenië. Verwerende partij gaat hiermee volledig voorbij aan zijn gedetailleerde en correcte verklaringen, aldus verzoeker. Verzoeker wijst verder naar rechtspraak van de Raad van State in het licht van zijn stelling dat kleine omissies en schijnbare contradicties geenszins mogen leiden tot de conclusie dat zijn verklaringen bedrieglijk zijn. In dit verband stelt verzoeker dat de beweerde contradictie in de chronologie van de feiten het gevolg is van een misverstand. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk één jaar en vier maanden in Moskou verbleef en niet één maand. Naar alle waarschijnlijkheid betreft het een verspreking van ofwel de interviewer, verzoeker zelf of de aanwezige tolk.

2.2. In de bestreden beslissing wordt tot het besluit gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, noch voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Ze is onder meer gebaseerd op het feit dat er flagrante tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en zijn broer, de door verzoeker uiteengezette chronologie van de feiten niet juist is en dat verzoeker zijn politieke overtuiging niet aannemelijk kan maken. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie van het administratief dossier dat zijn ingeroepen vrees niet langer actueel is.

2.3. De verzoekende partij dient aan te tonen dat er in haren hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat haar vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het

ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

2.4. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat personen die betrokken waren bij de evenementen van maart 2008 en hun familieleden die zich niet bezondigd hebben aan strafbare feiten vandaag omwille van hun betrokkenheid bij deze evenementen niets meer te vrezen hebben en geen risico meer lopen gearresteerd en vervolgd te worden (stuk 13, SRB, Armenië, Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan, p. 7-8). Verzoeker weerlegt deze informatie niet en stelt ten onrechte dat deze informatie enkel op overheidsbronnen is gebaseerd. Uit het rapport zelf blijkt immers dat het gebaseerd is op informatie van internationaal erkende mensenrechtenorganisaties en op informatie van de Armeense oppositie en andere instanties die het verloop van de verkiezingen en de gebeurtenissen achteraf hebben geobserveerd. De door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde informatie (uittreksel Wikipedia, 2008 Armenian presidential election protest en een uittreksel van Refworld, met name het UNHCR, 2009 Country Report on Human Rights Practices Armenia) doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekers vrees voor vervolging elk actueel karakter ontbeert. Het uittreksel van Wikipedia beschrijft de evenementen van maart 2008, maar heeft geen betrekking op de *actuele* situatie in Armenië als gevolg van de gebeurtenissen van februari/maart 2008. Verzoekers stelling dat er nog steeds hard opgetreden wordt tegen politieke dissidenten en dat sympathisanten van de oppositie nog steeds het risico lopen te worden gearresteerd is een loutere bewering die niet objectief wordt gestaafd. Ze wordt zelfs tegengesproken door het andere document dat verzoeker aan zijn verzoekschrift had toegevoegd, namelijk het UNHCR-rapport waarin uitvoerig wordt beschreven hoe de overgrote meerderheid van de gearresteerden stelselmatig werd vrijgelaten als gevolg van de amnestieregeling (bijlage 3, UNHCR – Refworld – 2009 Country report on Human Rights Practices – Armenia, p. 10-13). Bijgevolg is verzoekers betoog niet bij machte de informatie van het administratief dossier te weerleggen waaruit blijkt dat een persoon met verzoekers profiel, met name iemand die hoogstens - al dan niet in het gezelschap van zijn broer - op enkele betogingen aanwezig was en bovendien verklaart nooit lid te zijn geweest van een politieke partij en enkel aanhanger was van Levon Ter Petrosyan (stuk 9, Vragenlijst, p. 2) *actueel* geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag kan doen gelden. In het licht van deze informatie besluit de Raad tot de irrelevantie van elk debat over de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker met betrekking tot de vervolgingsfeiten.

2.5. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande het asielrelaas en op de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in er in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker heeft, voor zover zijn middel op dit punt niet is uitgewerkt, geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig november tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN